

greutăților ei, încetă, pentru a începe din nou la primă-veră. Armata romană, eră în Dacia; dar' suferi multu din partea Daciloru.

32. Anulu 102.

Cum sosi frumoșă primă-veră din anulu 102 după Isus Christos, și tobele începură a suna de resboiu. Lupta se începù cu furie, dinamëndouă părțile. Dacii se luptau ca nisce fiare selbatice; câmpiile, delurile și văile, erau pline de cadavre ominesci; sângele curgea ca părțile și mai totu pământulu era roșu. Gemete grozave eșiau din peptulu celoru ce muriau și din a celoru răniți. Romanii totu biruiră; însă numărulu Romaniloru răniți, fură așa de mare, în cătu nu li mai ajungea pânză ca să-și lege ranele. Atunci bunulu Traian, își rupse cămeșele sële și le dete pentru răniți.

Cu acéstă biruință, Romanii ajunseră pêne la porțele cetăței Sarmisagetusa, unde ședea regele Decebal. Acesta înspăimântatu, trimisă înaintea lui Traian o mulțime de barbați, femei și copii, ca să-lu roge să li dee pacea. Toți aceștia erau fără arme și cu mânele legate, ca nisce prisionieri. Traian i primi; și ei cădură cu toți în genunchi, cerându ertare și pace. In acestu timpu, veni și însuși regele Decebal. Elu asemenea cădù în genunchi, pusă sabiea la picidorele împăratului Traian, și cerù pace, promițindu-i supunere. Traian cuprinsu de milă, li învoi pacea, cu condițiunile următore: Decebal să trămită înapoi pe toți fabricatorii de arme, dați de Domițian; să dărâme tôle cetățile loru și să aibă de amici pe amicii Romaniloru, cumu și de inamici, pe inamicii loru. Decebal se învoi la tôte aceste; însă cu mare durere de ânimă. Traian mai cerù încă, ca Decebal să trămită la Roma, pe câți-va dintre Dacii cei mai învățați și se spună, că ei suntu învinși și ceru ertare și pace. Decebal, amețitu de rușine, se învoi și la acésta.

33. Dacii, nu ținu pacea.

După ce Decebal și cu Dacii se învoiră la tôte condițiunile puse de Romani, și după ce se otărî și se primi pacea de amëndouă părțile, Traian ordonă să cânte musicele, marșulu pornirei. Musicele începu, Romanii pornescu. Ânima fiă-cărui soldatu romanu, sălta de bucurie, că au biruitu pe Daci și se întornă a casă triumfători. Traian gânditoru, mergea în fruntea armatei sële; și după ce a eșitu din țera Daciloru și a intratu în imperiulu sêu, prin fiă-care târgu ce trecea, era întimpinatu de toți ómenii, cu strigări de: Ura! să trăescă